

תת"ע 4250/10/23 - מאיר הורביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4250-10-23 מדינת ישראל נ' הורביץ
תיק חיצוני: 47150212703

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	מאיר הורביץ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.03.2024.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 47150212703 המייחס לו עבירה שבוצעו ביום 26.06.2022 של נהיגה תוך שימוש בטלפון הנייד בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.
2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס על סך 1000 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון משום שאישתו, אשר משמשת כמזכירה במשרדו חלתה ומצבה הרפואי לא אפשר לה להגיע לעבודה ולהזכיר לו אודות הדיון. המבקש כפר בעבירה וטען כי לא השתמש בטלפון הנייד וכי ייגרם לו עיוות דין עקב הנקודות שעומדות לנגדו.
4. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה וזאת משום שבלבול או טעות משרדית אינן סיבות מוצדקות לאי התייצבות לדיון. כמו כן, לטענתה, לא ברור מהמסכים שצורפו לבקשה מתי חל הניתוח ומדוע הוא מנע מהאישה להזכיר לבעלה אודות הדיון.

דיון והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

7. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

8. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

9. הטענה לפיה הבקשה הוגשה באיחור עקב טעות אנוש משרדית נדונה בעפ"ת 42642-12-17 **שאל שלום נ' מדינת ישראל** מיום 1.4.2018 שם נקבע כי:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; ר"ע 418/85 פרץ נ' רוקנישטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

10. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם או מתן הארכת מועד להישפט, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (**פסק דין איטליא**, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

11. החובה להתייצב לדיון מוטלת על המבקש ועליו בלבד ועליו לנקוט בכל האמצעים הדרושים על מנת לקיים

חובה זו. המבקש לא פרט מה הצעדים הנוספים בהם נקט על מנת להבטיח התייצבותו לדיון. המבקש בחר להסתמך על אשתו החולה ובכך אין לו אלא להלין על עצמו. אציין כי מהאישור הרפואי שצורף לבקשה, לא ברור מה מצבה של אשתו, מתי בוצע הניתוח, האם מצבה אכן מנע מהמבקש להגיע לדיון ומדוע הוא לא דאג למצוא פתרון אשר יאפשר לו לקבל את התזכורות גם בעת שהיית אשתו בחופשת מחלה.

12. לפיכך, אני קובעת כי הבקשה לא הוגשה באיחור בשל נסיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' **מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

15. טענות המבקש כי לא אחז בטלפון הנייד וכי הוא חף מפשע נטענו בעלמה ללא כל תימוכין. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש, היה על בית המשפט לשקול אותן בכובד ראש שכן ביטול פסק דין יתאפשר רק במצב בו ישנו חשד ממשי לקיומו של עיוות דין.

רישום נקודות במשרד הרישוי וביצוע אמצעי תיקון

16. בעניין אמצעי התיקון שהוטל על המבקש על ידי רשות הרישוי נפסק, כי הניקוד שנרשם על ידי רשות הרישוי אינו עונש, שכן הוא אמצעי תיקון המוטל על מבצעי העבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות וכשלעצמו אינו מצדיק הארכת המועד להישפט (עפ"ת 21114-07-19 פראנק נ' **מדינת ישראל** מיום 26.7.2019).

17. לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו ניסן תשפ"ד, 23 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

